

Zleva doprava: Jiří „Bejček“ Stehlíček, majitel spořilovské restaurace První Pivní Tramway, ve které naše setkání proběhlo, Daniela Kovářová a Ladislav Jakl. Předmětná kniha *Pivař a blondýna* v ruce blondýny Daniely Kovářové je vzhůru nohama a rubem jen čírou náhodou...

CHCETE NAPSAT KNIHU O PIVU?
POZVĚTE NA KAFE LADISLAVA JAKLA

MILOVAT PIVO

Setkání se spoluautory nové knihy *Pivo a blondýna*, bývalou ministryní spravedlnosti a advokátkou **DANIELOU KOVÁŘOVOU** a prezidentským tajemníkem, muzikantem a prezidentem a znalcem piva **LADISLAVEM JAKLEM**, proběhlo na konci loňského roku, v době relativního „*COVID*“ optimismu. Článek jsem chtěl ctěným čtenářům předložit ve chvíli, kdy opadnou veškeré restriktce a na pivo a třeba i pokec o něm budeme moci vyrazit bez omezení. Jenže člověk mění, vláda mění. Uběhlo několik měsíců bez hospod a ještě pořád čekáme na osvobození absurdně zaligrovaných vnitřních prostor restaurací. Ale rozhodl jsem se už dále nečekat.

TEXT MAREK STONIŠ FOTO ZBYNĚK PECÁK

SEDÍME V HOSPODĚ s Ladislavem Jaklem, Danielou Kovářovou a pijeme pivo. Snažím se pochopit, proč tak na první pohled nesourodý pár napsal knihu o pivu. Daniela je distingovaná dáma, kterou si představíte spíše než v hospodě u piva v elegantní vinárně se skleničkou vína. A Ladislav Jakl, i když někdy klame tělem, je pro mě synonymem rockerství a rockerského způsobu života.

BLONDÝNA Než se Daniela Kovářová pustila s Ladislavem Jaklem do psaní knihy o pivu a otevřela si dveře do neuvěřitelně pestrého světa pivní kultury, pivo nepila. Což je vlastně na její společné knize s Jaklem jeden z jejích nejkrásnějších atributů: Že snaze pochopit, poznat a nakonec i ochutnat pivo propadla chytrá, inteligentní dáma, která se rozhodla tímto dobrodružstvím po své nepolíbené pivní duši provést odvážně a otevřeně i čtenářstvo, jež má k pivu nějaký vztah. Nebo třeba žádný.

Nad pivem mi Daniela Kovářová vysvětluje, že k němu měla dokonce mnoho předsudků. „Ten největší? Že všechno pivo je ležák. A že to tak není, byl pro mne asi ten největší objev. Taky jsem trpěla předsudky vůči lidem, kteří pivo pijí. To souvisí i s mou rodnou Ostravou,“ světuje se Daniela Kovářová. „Myslela jsem si, že ten, kdo jde večer do hospody, vypije čtyřicet pív a přestane být zábavný. Vůbec jsem si neuvědomovala, že pivo je krása a chuť! Láda mě naučil, že se piva pije jen maličko, že je ho strašně chutí. V průběhu seznamo-

vání jsem začala poznávat pivovary a pivovarníky, kteří pivo milují. To je úplně jiný svět, než jaký žil v mých představách.“

PIVAŘ „Já jsem prošel asi všemi fázemi vztahu k pivu: fází, kdy jsem pil piva co nejvíc, fází namyšleného snoba a teď se nacházím ve fázi radosti ze všeho. Například jsem si deset let nikde neobjednal ležák. Pokud bylo na čepu něco jiného, chtěl jsem objeovat,“ říká Ladislav Jakl. I když je zkušeným pivařem, kterého nemůže nic překvapit, přiznává, že díky Daniele Kovářové jeden nový fenomén spojený s návštěvou hospody přece jen objevil. „Až do chvíle, než začala s pivem žít, byla zvyklá jít na kafe nebo víno a řešila v restauraci něco, co bylo důvodem pozvání, případně šlo o pracovní oběd nebo večeři. „A teprve teď zažívá něco, co je pro nás pivaře úplně přirozené: přijít do hospody, sednout si a nemít žádnou agendu. Nemusí se nic říkat, anebo naopak úplně cokoli, což je v hospodě normální. O tom by mě nenapadlo nikdy přemýšlet. Díky Daniele jsem si ale uvědomil, jaký je to vlastně fenomén, jít jen tak na pivo.“

A proč se při psaní knihy o pivu spojil právě s nepivařkou Danielou Kovářovou?

„Pivní literatura je docela bohatá a pestrá, ale v podstatě jde vždycky o přesvědčování přesvědčených,“ vysvětluje Jakl. „Ale s Danielou se může ztotožnit i někdo, kdo pivo nepije, jako ho dříve nepila ona. Třeba začne přemýšlet, co ona na tom pivu vlastně vidí. Že by

na tom něco bylo? A Daniela je mimořádný člověk. Má ochotu a odvahu nadchnout pro něco nového. Získal jsem tedy nejen novou dušičku do pivního hrníčku, ale také nového misionáře.“

POJĎME NA KAFE A jak k tomu spojení vlastně došlo? Téměř před dvěma lety přišel Ladislavu Jaklovi od Daniely Kovářové mail, v němž jej pozvala na kávu. „To by jistě kdejakého ješitného chlapa potěšilo a já jsem ješitný dost. Přesto jsem dost překřem odmítl, a to slovy, že na kafe ať si zve své kamarádky. Ale že kdyby mě pozvala na pivo, šel bych,“ vzpomíná. „A vzápětí jsem od ní to pozvání dostal,“ chlubí se. Schůzka se konala v pražském pivním baru. „Už se asi nikdy nedovím, proč mě vlastně tehdy zvala a co mi chtěla. Nepustil jsem ji totiž ke slovu,“ říká Jakl. Jen chvíli kladla chabý odpor. Prý, že pivo nepije, ale s tím jsem se rázně vypořádal slovy, že neexistuje člověk, který by nepil pivo, jsou jen lidé, kteří dosud nenašli to své pravé. A několik hodin jsem jí vykládal o pivu. V příštích dnech mi od ní přišel nějaký ten doplňující dotaz, ale říkal jsem si, že chce na mě asi udělat dojem, zájem o pivo předstírá a jen koketuje. Ale nakonec vzala to pivo vážně. Propadla mu a vůbec mě už k tomu nepotřebovala, leda občas k nějaké zajímavé konzultaci. Jinak už si jela podle svého. Za pár měsíců o pivu věděla víc, než mnozí pivní fandové vykoukali za celá léta.“ Stejná historka v podání Daniely Kovářové vypadá zhruba takto: →

Ladislav Jakl dokáže o pivu zaníceně vyprávět hodiny a hodiny. A Daniela Kovářová poslouchat...

„Proč jenom pivo? říkala jsem si, když jsem ho pozvala jako každého jiného slušného muže na kafe. Kávu nepije? Dobře, tedy na čaj, na víno nebo na zmrzlinu. Taky ne? Proč, propána? Jeho odpověď byla rezolutní. Pozvat ho můžu jen na pivo, všechno ostatní je babské pití. Tak jsem podlehla, byť přiznávám, že s trochou sebezapření i zvědavosti. Vyrostla jsem sice v Ostravě, kde kdekdo popíjel nošovice, bydlím poblíž západočeské metropole, v níž každý má za tu svou jedinou plzeň, ale pivo jsem nikdy předtím nepila, možná proto, že celé toto století s manželem

popíjím jenom víno. Svolila jsem.“ A dnes rozhodně nelituje.

„Když mu třeba pošlu fotku neznámého piva, do pěti minut mi dá vědět, zda si ho dát mám, nebo nemám. Když mu napíšu z libovolného místa v republice, obratem pošle seznam pivovarů, restaurací a zajímavých pivních míst, která stojí za to navštívit. A když ve většině míst s pípou vyslovím jeho jméno, dostane se mi miliónového zacházení. Láďa je tedy tím pravým povoláním a nejvhodnějším průvodcem pro nezavševčené i učitelem pro pivní nevzdělance, jakým jsem ještě

před rokem byla já.“ Sen každého pivaře na cestách.

PIVNÍ KRAJINA

Dá se vůbec definovat holčičí nebo klučičí pivo? ptám se. Na dané téma je nekonečně mnoho mýtů, shodují se Jakl i Kovářová. Tady některé z nich: Ženy vyhledávají radlery, mají rády pšeničné pivo, nemají rády ipy a piva za studena chmeleň. Nic z toho se přitom nepotvrzuje. „Ženy milují hořká piva,“ tvrdí Jakl. „Určitě to souvisí i s náladou, duševním rozpolžením. Já vlastně nevím, mnohokrát jsem se spálila. Ale hlavně: Naučila jsem se, že

k pivu musím přistupovat bez předsudku,“ dodává Daniela Kovářová.

A jaká je ideální pivní česká krajina?

„Když nebudu počítat Prahu a nejbližší okolí, tak největší koncentrace nejzajímavějších piv a pivovarů je vaše rodiště – od Ostravy směrem k Frýdku-Místku. Tam je tolik zajímavých piv a průměrná vzdálenost od pivovaru k pivovaru 4,5 kilometru! Fantastické jsou taky Brdy, a to z obou stran. Ale nepodceňujte Moravu!“

S oběma pivními nadšenci sedíme v restauraci První Pivní Tramway na pražském Spořilově. Mezi řečí nás obšťastňuje nejen nejrůznějšími pivními speciály a mnoha veselými historkami Jiří „Bejček“ Stehliček, jinak též prezident Aliance P.I.V. Směje se: „Láďa a jeho vztah k pivu? Po jedné jeho komentované degustaci jsem se ho ptal, proč to dělá. On mi odpověděl: „Dělám to pro pivo. Chci mu vrátit vše krásné, co mi v životě ono dalo.“

A pak už jsme mluvili o mnohém. Nebo taky o ničem. Jak říká Láďa, ocitli jsme se u stolu chvílemi i bez agendy.

Jestli vás ale vážně zajímá, co je vlastně pivo, jak vzniká, z čeho se skládá, jestli se vaří, nebo ne, co je to pivní masochismus, ale hlavně pokud chcete znát několik desítek přesných a fundovaných odpovědí, proč nepřestat nikdy pít pivo, přečtěte si tu knížku.

Má to jedinou nevýhodu – až půjdete po jejím přečtení s kamarády do hospody na pivo, budete za chytrého. A ti to u stolu někdy nemají úplně jednoduché... →

▼ INZERCE

NEMÁM

Dostaňte procesy ve firmě pod kontrolu.
Digitalizujte s aplikací **Sofa**.

www.602.cz